

Egyházközségeink életéből

Bartók Béla Unitárius Egyházközség

Október 29-én, szombaton du. 6 órai kezdettel megtartottuk egyházközségünk templomában a Székelyudvarhely, valamint Székelykeresztúr és környékéről elszármazott unitáriusok találkozóját. A szószéki szolgálatot **Szombatfalvi József** székelykeresztúri lelkész-esperes tartotta és az ünnepi meghívott **Szász Jenő** székelyudvarhelyi polgármester volt.

November 20-án Dávid Ferenc emlékestiszteletet tartottunk, majd déli 12 órakor megkoszorúztuk a XI. kerületben levő Dávid Ferenc utcai emléktáblát.

Örömmel hozzuk unitárius híveink tudomására, hogy december 4-én, vasárnap felavattuk a XI. kerületben levő **Bartók Béla Unitárius Imaház- és Kulturális Központot** a Budaörsi út 40/b cím alatt.

Ezen ünnepi alkalommal, **Rázmány Csaba** püspök avatóbeszédet mondott. A katolikus egyház nevében **Brückner Ákos** ciszterci Atya és az

evangélikus egyház részéről **Blázy Árpád** lelkész köszöntöttek.

Újbuda önkormányzata részéről **Tóthné Vécsei Éva** tanácsosasszony és **Vida Zsolt** vallásügyi előadó voltak jelen és örömeiket fejezték ki, hogy unitárius egyházunk immár Újbudán is jelen van.

A Magyarországi Unitárius Egyház nevében **Elekes Botond** főgondnok mondott beszédet.

Avatóünnepségünk alkalmával kiállítást nyitottunk meg imatermünkben. **Szalontainé Kisgyörgy Zsuzsanna** és a festőművész, **Szinte Gábor** élménybeszámolót tartottak arról, hogy a franciaországi Saint-Simon község katolikus templomában miként állított emléket egy unitárius festő – azaz Szinte Gábor – II. Szilveszter pápáról. Művészünk munkájának fényképkiállítása megtekinthető ezután is, imaházunkban.

Avatóünnepségünket egy közös fogadás zárta.

Folytatás a 21. oldalon

Imaház- és kulturális központ-szentelés 2005. december 4-én

János 16,33 „Ezeket, azért mondom néktek, hogy békességetek legyen, mert a világban nyomorúságotok van, de biztatok és legyőzitek a világot”.

Mindenekelőtt engedjék meg nekem, hogy röviden beszámoljak arról a sziszifuszi munkáról mely a mai napot megelőzte. Sajnálom, hogy alig egy párunknak van tudomása arról, hogy milyen állapotban volt ez a hajlék, amikor azt bérbe vettük az Önkormányzattól. Annyira lepusztult állapotban volt, hogy annak bemutatására nem is ildomos most időt pazarolni. Lényeg az, hogy végre, nem kis nehézségek árán, a Bartók Béla Egyházközség híveinek és a XI. kerület, vagyis Újbuda Önkormányzatának támogatásával eljuthattunk e hajlék felavatásához, hogy az elkövetkező időszakban mint imaház és kulturális központ szolgálja a kerület unitárius és más vallású híveit.

Már most beszédem kezdetén engedjék meg nekem, hogy megköszönjem mindazoknak, akik valamit is tettek ez imaház és kulturális központ létrejöttéért, hogy az elnyerhette a mai formáját. Mindenekelőtt megköszönöm Vida Zsoltnak a kerület vallásügyi előadójának támogató munkáját, hogy Juhos Katalin polgármester asszony támogatásával bérbe vehettük ezt az ingatlant. Köszönöm Tóthné Vécsei Éva tanácsnok asszonynak lelkiismeretes támogatását és bátorítását, amivel ellátott minden alkalommal a Dávid Ferenc utcai emléktábla megkoszorúzásai alkalmával. Molnár

Gyula polgármester úrnak két alkalombeli anyagi támogatását, mely összegeket teljes egészében ezen ingatlan felújítására fordítottunk. Köszönünket és hálánkat annak reményében tesszük, hogy nemsokára az Önkormányzat eladja ezt az ingatlant és akkor az évi bérleti díjat a bérlemény további felújítására tudjuk fordítani, ugyanis nagy szükség van mielőbb kiépíteni a vizesblokkot, mely elengedhetetlen feltétele a közösségi létnek. Meg kell köszönjem Szathmáry Zsuzsa mérnök asszonynak, egyházunk presbiterének, hogy éjt nappallá téve munkálkodott kis csapatával együtt, hogy az imaház felavatása megvalósulhasson. Megköszönöm lelkészársamnak, Léta Sándornak, és Gergely Feliciánnak, egyházközségünk gondnokának, hogy sikeresen berendezték, és barátságossá tették e hajlékot. És végül, de nem utolsósorban megköszönöm gondnok asszonyunknak Sepsi Kovács Éva asszonynak a negyven darab szék adományát, mely adomány mintegy koronája lett az imaház berendezési tárgyainak.

Ezen rövid bevezető után el kell mondjam, hogy meg vagyok győződve, hogy többször is felszentelték már e hajlékot, de egyszer sem arra a hivatásra, arra az elkötelezettségre, ami előtt pillanatnyilag áll. Mert mit ér minden fel, vagy megszentelés, ha a ház nem tölti be igazán a maga hivatását? – ha nem folyik benne hűséges szolgálat, ha nem megy végbe falai között a legnemesebb kereszténységet megtartó és nemzetfelemelő munka. Szűkké válik minden ház, ha falai között nem fér meg minden rászorult, ha falai között nem a legtisztább észérvekkel alátámasztott eszméket hirdetik, melyek úgy a határokon inneni és azokon túli egy nyelven beszélő és egy nyelven imádkozó testvéreinket szolgálják. Lehetnek egyszerre sokan benne, de ezek az emberek soha nem lesznek igazán otthon, ha őket nem Isten szent neve vezérli. Azonban én hiszem és meg vagyok győződve, hogy sokan fognak ide betérni, és azok, akik ide majd betérnek, bibliaórára, istentiszteletre, vagy szeretetvendégségre, valóban otthon fogják érezni magukat ebben a hajlékban.

Azért mondom mindezt néktek, hogy békessegetek legyen, melyre oly nagy szükségünk, van ebben a mindennapi békétlenségben, ebben az embertelen világban. Mert ha békeség van e házban

és annak lakóiban, akkor e ház a kőbe épített bizalom szimbólumává válik. Ugyanis az élet nem békétlenség és szomorúság kérdése, hanem többé-kevésbé bizalom kérdése. Az öröm és a boldogság soha nem tárgyi mennyiség, hanem alanyi képesség. Tehetség kell a boldogsághoz, épp úgy mint az örömhöz és az élethez, ez a tehetség a bizalom. A bizalom tud túrni, mert vár, a bizalom, kockázatot, mert hisz a holnapban, mely győz, mert mindig erősebb mint a körülötte levő világ. – A bizalom egy nagy fellebbezés és elejébe vágás a dolgok rendes menetének, új értékek, új javak, új be teljesülések megtapasztalása.

Ezért azt kívánom, nektek kik mától ebben az új templommá szentelt hajlékban, egy már jól megalapozott család tagjaiként fogjátok megkezdeni áldásos munkátokat, a hitben való elmélyülést, legyetek mindenkiel békességben és biztatok Istenben és egymásban.

Kívánom, hogy e házban alkotók és dolgozók és imádkozók váljanak egyházunk és nemzetünk számára a hitet és szeretetet megtartó magyar jövődő templomává és miként minden unitárius templomon, hirdeti a felírás, hogy „Unus est Deus”, vagy azt, hogy „In honorem solius Dei” de mindenképpen azt, hogy „Egy az Isten”, ezen a házon legyen rajta az a képzeletbeli felírás, mely örök és megmásíthatatlan:

„Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért”, hogy 437 év verejtkes munkája ne hozza meg a maga gyümölcsét, hogy ne jöjjön rá e nemzet, hogy vannak történelmében olyan események, melyekre büszkének kellene hogy legyen, mint az 1568-as Tordai Országgyűlésen kihirdetett vallás- és lelkiismereti szabadság, melyet leelőször ebben a házában mondtak ki, akkor amikor a világot eluralta az inkvizíció, hogy az unitárius vallás az egyetlen magyar alapítású vallás, miként a pálos szerzetes rend az egyedüli magyar alapítású szerzetesrend! Az ilyesmit nem eltitkolni kell, hanem büszkén hirdetni és tudatosítani az emberek a hívek, a keresztények tudatában.

Legyetek hát békességben és biztatok és hiszem hogy e házban munkálkodók munkája nem lesz hiábavaló... Ámen.

Rázmány Csaba püspök

**Imaházunk avatása
alkalmával köszöntők
és üdvözletek
hangzottak el**

Blázy Árpád evangélikus lelkész

Szinte Gábor festőművész

Elekes Botond főgondnok

Szalontainé Kisgyörgy Zsuzsanna

Brückner Ákos Előd ciszterci atya

Tóthné Vécsei Éva tanácsos asszony

Vida Zsolt vallásügyi tanácsos

Folytatás a 18. oldalról

December 18-án Advent utolsó vasárnapján koncertet tartunk templomunkban. Falvai Katalin zongoraművész, Jávorkai Sándor hegedűművész és Jávorkai Ádám csellóművész Vivaldi, Bartók és karácsonyi zeneműveket adnak elő.

Karácsony ünnepe alkalmával, december 25-én, de. 10 órai kezdettel istentisztelet keretében úrvacsorát osztunk Jézus emlékére, amit a gyermekek karácsonyfa-ünnepélye követ, akik szavaltakkal és énekekkel járulnak hozzá az ünnep díszesebbé tételéhez. December 26-án, ünnep másodnapján de. 10 órai kezdettel úrvacsoraosz-

tással egybekötött ünnepi istentiszteletet tartunk, mely alkalommal a szószéki szolgálatot a kolozsvári teológiáról küldött Varró Amália IV. éves teológiai hallgató végzi.

2006. január 1-jén, 10 órai kezdettel újévi istentiszteletet tartunk.

Eseményeinkre tisztelettel és szeretettel hívunk minden kedves hívünket és érdeklődőt.

Ez alkalommal is kívánok a magam és presbitériumunk nevében minden kedves testvérünknek áldott karácsonyt és békés, boldog új esztendőt.

Léta Sándor lelkész

A Duna–Tisza közti Szórványegyházközség életéből

A Duna–Tisza közti Szórványegyházközségben az őszi hálaadó istentisztelet utáni időszakban nem történt olyan esemény, amely a gyülekezeti élettel kapcsolatos.

Már előzőleg történt említés arról, hogy a lelkész elkészítette a két, Magyarországon megjelenő egyházi lap; az „Unitárius Értesítő” és az „Unitárius Élet” útmutatóját, amelynek kiadására a METEM vállalkozott, de anyagi nehézségek miatt a munka kiadása elmaradt. Most a METEM és a Magyarországi Unitárius Egyház, az Unitárius Alapítvány és a Heltai Kft. közös anyagi hozzájárulásával készül a munka kiadásra, mely 2005-el bezárólag, a jövő év elején jelenne meg. Most a lelkész a „Mutató” utolsó éveinek a feldolgozását végzi.

A Szórványegyházközség megbízásából a lelkész, Szalontainé Kisgyörgy Zsuzsanna gondnok szszony és a lelkész felesége képviselték a Szórványegyházközséget november 20-án a „Dávid Ferenc-emléktábla” koszorúzási ünnepségén.

A lelkész november 25-én szerepelt a Magyar Rádió unitárius vallási műsorában.

A lelkész november 26-án a Gyula és Környéke Szórványgyülekezetben az Unitárius Konferencián előadást tartott „Az Unitárius Egyház költészet” címen. Az előadás ismertette az egyházi ének és a világi költészet művelőinek rövid életrajzát, kiadott versesköteteiket és a költészetben elfoglalt jelentőségüket.

A lelkész, felesége társaságában részt vett a Magyarországi Unitárius Egyház és az Erdélyi Unitárius Egyház közösen rendezett könyvbemutatóján, melyen dr. Jankovich József történész mutatta be Kénosi Tózsér János és Uzoni Fosztó István; „Az erdélyi Unitárius Egyház története I. kötetét” és dr. Balázs Mihály irodalomtörténész ismertette a kiadás körülményeit.

A már említettek jelen voltak december 4-én a Bartók Béla Unitárius Imaház és Kulturális Központ avatóünnepségén. Az avatóünnepség kiállítását Szalontai Kisgyörgy Zsuzsanna szórványgondnok rendezte.

Kelemen Miklós lelkész

Tudósítás a kocsordi gyülekezetéről

Augusztus elseje nagy nap volt idén a kocsordi gyülekezetnek. 10 m. Ft AVOP uniós támogatással, 4 m. Ft önerőből – és természetesen Isten segédelmével elkezdhattuk a templom és a hozzáépített helyiségek általános felújítását.

Kiinduló pontnak az önerő számít egy ilyen pályázatnál. Mi mégis úgy érezzük, hogy Isten segédelve azt messze megelőzte. Láttam az Úr fentről, hogy épületünk egy évet se bír ki már felújítás nélkül. Ezt akkor csak ő látta. Magam alulírott lelkész is csak akkor láttam, amikor a munkák elkezdésekor megbizonyosodhattam felőle. Mert csak akkor derült ki sok minden. Leginkább a fából készült épületelemek voltak elhasználódva. Amit én láttam, és elmondhattam, az bizony kevés volt ahhoz, hogy megnyissa az áldozatkészség forrásait. De azért van a püspök az egyház élén, hogy legközelebb álljon közülünk az Istenhez. Ő is csak akkor vállalhatott az egyház nevében segítségnyújtást,

amikor Isten is arra ihlette. Mert az bizony anyagi felelősséggel is jár. Ihletése támadt arra, hogy adománygyűjtésre biztasson bennünket. Azt tanácsolta, hogy gyűjtsünk össze 1 m Ft-ot önerőnek, egy uniós fejlesztési támogatás megpályázásáért. En, aki nem rendelkeztem még az ihlettel, visszakérdeztem, hogy tudja-e, mennyi áldozathozatalra lehet itt számítani, mekkora anyagi erővel rendelkezik a mi gyülekezetünk. Három hónappal az adakozás beindítása után bebizonyosodott, hogy jobban tudta, mint mi magunk. Az unitárius és többségükben református emberek adakozásából fél m Ft. gyűlt össze ez idő alatt. Jakab Zsigmond polgármester úr biztatására a helyi kábeltévé közvetítésével mindenkit megszólítottunk, aki a község büszkeségének, műemlék templomunknak a felújítására adakozni lenne hajlandó. Nagy Gyuláné pénztárnokhoz, Tarczali Sándorné presbiterhez és a lelkészi hivatalhoz lehetett vinni az